

Після дощу імла рахманна,
У морі стихена вода.
І ти мені така жадана,
Така звабливо-молода.

Душа моя, від щастя п'яна,
Мов сад весняний, розцвіла.
І я шепчу тобі: «Кохана», —
Під шелест квітів і зела.

Світ на тобі зійшовся клином,
Це воля долі, знак судьби.
Веселка зводиться над Кримом,
У небі — чайки й голуби.

Цілюють берег тихі хвилі,
Цілюють очі й губи милі.
